

První přihrávky do běhu jsou na světě, obrana zatím nula
- přípravné utkání nejmladších minižaček

25.11.2011

BK Lipník : OSK Olomouc „A“

42 : 34 (hráno na hrubý čas, 5 x 8min)

Body: Plachá 19 – TH 2/1, Bahounková 4, Augustinová 2-2/2, Válová 2-2/0, Grohmanová, Chodilová a Kutáčová 2, Uvázlová 1-2/1, Blahutová, Pluhařová, Sprušanská.

TH 8/4 = 50%. F- 10.

V přípravném utkání čistých „01 a mladší“ jsme po první čtvrtině byli zralí na ručník. Nevěda kdo vlastně proti nám stojí, nechal jsem na holkách rozebrat si protihráčky, a ouvej... Dvě, jak se později ukázalo, nejnebezpečnější, Matušková se Sekaninovou, vyšly zrovna na antiobránce Spruši a Bahy, což bylo, jako bych králíčka udělal strážcem liščího polesí. Obě prvně zmíněné si z Renči i Terky dělaly trhací kalendář a než jsem jim dokázal vyměnit obranu se Žužou a Kutý, prohrávali jsme o 15 bodů. Ne že by Žuža přebranou Matuškovou bránila o moc lépe. Ruka jako vystrčený semafor ještě nikdy nikoho neubráníla, ale už ji nenechala dostávat se k míči tak snadno a také jí to vracela v útoku. Podstatné bylo, že Kutý, jako obvykle spolehlivá, udržela Sekaninovou chvíli mimo hru, čímž zbrzdila lavinu košů do naší sítě.

Druhá pětka měla proti sobě méně zkušený lipnický potěr, takže výsledkově hrála rovinu, ale bojovností hlavně Sáby, Deny, Chodí a pak i Grohmy, se dostávala častěji ke koši Lipníka. Kdyby jen holky docházely dvojtaktem do koše a nezastavovaly někde před „trojkou“, mohlo být veseleji. Také mohly více situací řešit přihrávkou na nabíhající spoluhráčku do úniku, jak to mnohem lépe řešila děvčata z pod Helfštýna.

Hodně bojovný závěr nakonec lépe vyšel nám, protože se nám podařilo udržet tlak a aktivní tendenci ke koši. Tomu hodně napomohlo i to, že i dva největší „sobci“ už občas přihráli míč dopředu a tím spoluhráčku poslali do jasné šance. Nepleťte si však pojmy – jsem sama nebo 1/1 = musím nekompromisně do koše. Útočím-li proti převaze, musím hledat spolupráci a míč přihrát, zvláště když spoluhráčka je přede mnou sama a nabíhá.

Zlepšit musíme ovládání míče, když nás soupeřka těsněji brání (driblérky a bouchat a bouchat s hlavou zvednutou). František Janeček by měl radost vidět mladé příznivce své hudební skupiny. Dnes jim vévodila Vali se Žužou, podezřele méně už Grohmy, Denis a Chodí, ta to má přímo ve jméně. Pak hrej basket... Napřed musí jít míč z ruky, potom se může zvednout noha. Jinak jsou to Kroky Franty Janečka.

Faulů jsme nasekali jak šalotky do salátu. Raději z lenosti sekneme rukou, než abychom zabrali nohama do správného postavení. Toho se musíme vyvarovat, zvláště při nesprávných, nezvládnutých zákrocích z boku, navíc na středu hřiště, čímž dáváme protihráčkám „volňasky“ ke střelbě trestných hodů za každý 5. a další spáchaný faul. To se ale učíme a budeme v tom pokračovat.